

عنوان مقاله:

مقایسه کارایی جونده کش های دیفتیالون و برومادیولون علیه موش ورامین (*Nesokia indica*)

محل انتشار:

مجله آفات و بیماریهای گیاهی، دوره 73، شماره 79 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محسن مروتی

خلاصه مقاله:

آزمایش ها در دو مرحله آزمایشگاهی (سال اول) و صحرایی (سال دوم) اجرا گردید. در آزمایشگاه بررسی های لازم روی سموم در ۵ تیمار تحت شرایط تغذیه غیر انتخابی و تغذیه انتخابی صورت پذیرفت. در آزمایش های تک دزی موش های ورامین به طور میانگین در یک روز، $9/1 \pm 17/17$ گرم/موش باراکی (بلاک)، $2 \pm 7/16$ گرم/موش لانی رت و $9/3 \pm 2/16$ گرم/موش باراکی (پلت) مصرف نمودند. در آزمایش های تغذیه انتخابی درصد رجحان غذایی این سموم نسبت به هویج که غذای معمول می باشد به ترتیب $04/33\%$ هویج، $65/25\%$ باراکی (بلاک)، $92/24\%$ لانی رت (گرانول) و $33/16\%$ باراکی (پلت) تعیین گردید. در تمامی موارد آزمایش های تک دزی روی این گونه علائم مسمومیت شامل خونریزی از بینی و مقعد از روز چهارم و مرگ و میر از روز ششم الی دهم به طور 100% مشاهده گردید. در مرحله دوم، آزمایش ها در صحرا در قالب طرح آماری بلوک های کامل تصادفی با سه تیمار و یک شاهد در ۴ تکرار انجام گرفت. تیمار اول شامل استفاده از جونده کش باراکی به صورت پلت، تیمار دوم همین ترکیب به صورت واکس بلاک، تیمار سوم جونده کش لانی رت به مقدار ۲۰ گرم در هر لانه مرکب و تیمار چهارم بدون سم گذاری به صورت شاهد انجام شد. درصد تلفات جونده کش باراکی به صورت واکس بلاک و پلت به ترتیب $75/97\%$ و $25/97\%$ و لانی رت $75/94\%$ محاسبه گردید.

کلمات کلیدی:

آنتی کوآگولانت، باراکی، دیفتیالون، لانی رت، برومادیولون، موش ورامین، جونده کش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1514573>

